

ת"פ 48461/02/19 - מדינת ישראל נגד חבר מרעלי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48461-02-19 מדינת ישראל נ' מרעלי(עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל ע"י עו"ד שירלי אוחיון

המאשימה

נגד

חבר מרעלי ע"י עו"ד מאהר חנא

הנאשם

הכרעת דין

רקע

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו מספר עבירות רכוש ואיומים. ואלו עובדותיו:

אישום ראשון

ביום 12.2.19 בסמוך לשעה 17:55 גנב הנאשם מכשיר טלפון נייד שהונח בשקית על דלפק החנות "ענק הסלולאר" במרכז ירושלים.

אישום שני

ביום 4.2.19 בסמוך לשעה 18:00 ניסה הנאשם לגנוב קופת צדקה מחנות בגדים במרכז ירושלים, אך המוכרת בחנות הבחינה במעשיו ומנעה ממנו להשלים את הגניבה. לאחר מכן, בסמוך לשעה 18:20 גנב הנאשם מצית מחנות סמוכה.

בשל מעשיו נעצר הנאשם והובא לתחנת המשטרה במגרש הרוסים. בעת שהמתין הנאשם לחקירה, שמרה עליו שוטרת בשם ע"א, והנאשם קילל אותה קללות בעלות אופי מיני ומבזה, ירק עליה ואיים עליה איומים בעלי אופי מיני בוטה.

אישום שלישי

ביום 24.12.18 בסמוך לשעה 18:00 בשוק מחנה יהודה גנב הנאשם מתוך עגלת קניות תיק ובו מסמכים אישיים, כסף מזומן ופריטים נוספים. בשל כך, הגיעו שוטרים לביתו של הנאשם לבצע שם חיפוש על פי צו, והתגלה כי הנאשם מחזיק בביתו פרטי רכוש שונים שיש לגביהם חשד שהם גנובים, ובכלל זה שני תיקי תפילין ותשמישי קדושה שונים.

אישום רביעי

עמוד 1

ביום 14.12.18 בסמוך לשעה 12:00 בשוק מחנה יהודה גנב הנאשם תיק גב.

אישום חמישי

ביום 6.12.18 בסמוך לשעה 2:30 התפרץ הנאשם לדירת מגורים במרכז ירושלים וגנב ממנה פריטים שונים השייכים לדיירת, ובכללם מחשב, שני תיקים, שני ארנקים, משקפיים ופריטים נוספים.

הראיות

השוטרת ע"א (אישום שני)

העדה משרתת כשוטרת סיור בתחנת לב הבירה. במסגרת תפקידה ליוותה את הנאשם לדיון בהארכת מעצר בבית המשפט ושמרה עליו. בעת שהעדה שמרה על הנאשם הוא קילל אותה קללות גסות וקשות, בעלות אופי מיני בוטה, איים עליה מספר פעמים כי "יזיין אותה" וירק עליה. בהמשך קילל הנאשם גם את השופט אשר דן בבקשה להארכת מעצרו וקרא לו "אתיפי ממזר" וירק על טוען המעצרים. לשם שמירה על ניקיון השפה אמנע מלצטט את שפע הקללות עליהן העידה השוטרת, ואסתפק באמירה כי מדובר בביטויים דוחים ומבחילים, הנוגעים למיניותה של השוטרת ושנועדו להשפילה ולבזותה. השוטרת העידה, כי הדבר נעשה בנוכחות קהל רב שנכח בבית המשפט.

עוד אמרה העדה, כי למרות התנהגותו של הנאשם היא הביאה לו כריך ושוטר אחר הביא לו כוס קפה, אך הנאשם זרק את האוכל על הרצפה וכיבה סיגריה על דגל המדינה.

ליאור טובדיאן (אישום ראשון)

העד קנה לבתו בת השמונה מכשיר טלפון סלולרי בחנות ענק הסלולר במרכז ירושלים לרגל יום הולדתה, ודקות ספורות לאחר מכן, בעוד העד בחנות עם בתו, נגנב המכשיר. העד קיבל מבעל החנות את סרטון מצלמת האבטחה (ת/15) והפיץ אותו באמצעות הוואטסאפ בין חבריו, אשר ביניהם מספר שוטרים, וכך נעצר הנאשם.

העד זיהה את מכשיר הטלפון שנתפס אצל הנאשם כמכשיר אותו רכש קודם לכן וכן את השקית בה נתפס המכשיר.

ת/15 (סרטון אבטחה אישום ראשון)

הנאשם נראה כשהוא עומד ליד דלפק החנות, מסתכל סביב, פותח שקית שחורה המונחת על הדלפק ומסתכל לתוכה ואז לוקח את השקית כשהיא מוסתרת לצד גופו והולך מהמקום.

יוחנן מייזלס (אישום שלישי)

העד זיהה את שקית תפילין שנתפסה בחיפוש אצל הנאשם כזו שנגנבה ממנו בסמוך ליום 17.9.18. לדבריו מדובר בתפילין עבודת יד שעלו לפני עשרים שנה 12,000 ש"ח, ושמו רקום על שקית התפילין.

צבי רורדמן (אישום 3)

העד זיהה שקית תפילין שנתפסה בחיפוש אצל הנאשם כזו שנגנבה ממנו בסמוך לתחילת שנת 2018 מדוכן הנחת תפילין

שהפעיל בשוק.

קטיה מטוסנקו (אישום שני)

העדה עובדת כמוכרת בחנות בגדים במרכז ירושלים. לחנותה הגיע אדם מבוגר חובש כיפה וביקש לקנות תחתונים. לאחר ששילם וקיבל את התחתונים העדה הסתובבה וכאשר החזירה את מבטה לפניו ראתה שקופת צדקה שהיתה במקום נעלמה. העדה קראה לאותו אדם וכאשר הסתובב ראתה את אותו אדם מסתיר את קופת הצדקה מתחת הג'קט שלבש. האיש אמר לעדה שהוא מצטער והחזיר את הקופה למקום. לאחר מכן ביקש מהעדה שתפרוט לו כסף, אך העדה סרבה והאיש עזב את המקום.

זהבה לראש (אישום שלישי)

ביום 24.12.18 בסמוך לשעה 18:00 העדה עשתה קניות בשוק מחנה יהודה והניחה את תיקה על העגלה. בזמן שבחרה פירות באחת החנויות, נגנב התיק מהעגלה. העדה יודעת כי הארוע נקלט במצלמת אבטחה של החנות.

מדובר בתיק פרחוני, ובו כסף מזומן, מסמכים ופריטים אישיים של המתלוננת. כעולה מאמרת החוץ של העדה ת/49, למחרת יום הארוע זיהתה העדה בין פריטים שנתפסו על הנאשם גם שקית קטיפה כחולה שלדבריה היתה בתוך התיק ונהגה להחזיק בה עטים ופריטים דומים.

ת/17 (אישום שלישי)

תקליטור מצלמת אבטחה של החנות בה עשתה העדה זהבה קניות. בסרטון נראה הנאשם הולך באחת מסמטאות השוק ליד דוכן, לוקח תיק פרחוני וממשיך בדרכו. בתחילת הסרטון נראית ידו השמאלית של הנאשם כשאינה אוחזת דבר ולאחר מספר שניות התיק נראה בידו של הנאשם.

נועם בן יונה (אישום חמישי)

העדה סטודנטית ומתגוררת בדירה שכורה במרכז ירושלים. במהלך חודש דצמבר חזרה העדה לדירתה עם בן זוגה בסמוך לשעה 2:00 וגילתה כי נגנבו מהדירה מחשב נייד קטן (14") תכשיטים, כלי איפור ושני זוגות משקפיים. העדה התקשרה למשטרה ולאחר מספר דקות הגיעו למקום שוטרים, אשר דיברו עם אדם בן למעלה מששים לבוש שחורים. במהלך חודש ינואר העדה הגיעה לתחנת משטרה וזיהתה חלק מהרכוש שנגנב מדירתה, לרבות המחשב אותו זיהתה בכך שפתחה אותו על ידי טביעת האצבע שלה, אך לא ראתה את התכשיטים שנגנבו ממנו (שערכם לדבריה מועט).

דב וידר (אישום חמישי)

העד יושב עם חברים בשוק מחנה יהודה, במהלך חודש דצמבר בסמוך לשעה 16:00, ליד אחד הדוכנים שהיה סגור. אדם מבוגר עם שקיות עמד לידם והעד חשב כי הוא מבקש לנוח. העד המשיך לדבר עם חבריו ואז הבחין כי תיקו נעלם. בתיק היו כסף מזומן, תרופות, ופריטים אישיים נוספים. העד ניגש לחנות סמוכה וביקש לראות את סרטון מצלמת האבטחה וזיהה שם את האדם שגנב את תיקו.

העד פרסם את הסרטון ברשתות חברתיות ובתו של אותו אדם פנתה אליו ובקשה שיסיר את הפרסום כי הדבר פוגע

במשפחה.

העד זיהה את עצמו בסרטון ת/6.

ת/6 (אישום רביעי)

תקליטור מצלמת אבטחה מחנות סמוכה לזו שפתחה ישב העד דב וידר. בסרטון העד נראה יושב עם עוד שני אנשים ברחוב הראשי של השוק, בפתחה של חנות סגורה, בעוד הנאשם עומד לידם ולצידו מספר שקיות ניילון. הנאשם נראה מסתכל סביב ואז נראה לוקח תיק גב שחור שהיה ליד העד וידר ועוזב את המקום לסמטה סמוכה בצעדים מהירים.

הנאשם

ביחס לאישום הראשון אמר הנאשם, כי נכנס לחנות הסלולאר וביקש לקנות מכשיר טלפון. בעל המקום הציע לו מכשיר טלפון ב- 250 ש"ח, אך הנאשם אמר שאין לו כסף ועזב את המקום. זמן קצר לאחר מכן פגש בחוץ את חברו, נרקומן בשם מוחמד מהעיר העתיקה, שהציע לו לקנות מכשיר טלפון בעבור 1,000 ש"ח. הנאשם שילם לאותו מוחמד 300 ש"ח בעבור מכשיר הטלפון ולאחר מספר דקות קפצו עליו 20 בלשים ומצאו בחזקתו את מכשיר הטלפון אותו קנה ממוחמד.

הנאשם זיהה את עצמו בסרטון ת/15, אך הכחיש כי לקח את שקית הניילון מדלפק החנות.

ביחס לאישום השני העיד הנאשם, כי אכן היה בחנות הבגדים ולאחר שקנה מספר פריטים לנכדתו הרים את קופת הצדקה על מנת לשים בה "עודף" ואז הניחה חזרה, אך לא גנב אותה.

הנאשם אישר, כי קילל את השוטרת ע"א וכינה אותה "זונה" אך זאת בגלל שהיא קיללה אותו קודם. כמו כן אמר, כי העדה היתה לבושה בגדים קרועים כאשר שמרה עליו, אך לבית המשפט הגיעה כמו "ליידי" כדי ליצור רושם מטעה.

ביחס לאישום השלישי העיד הנאשם, כי עבר ביום הארוע בשוק וקנה מספר פריטים אך השקית שלו נקרעה, ולכן לקח שקית ריקה שמצא על הרצפה. הנאשם אישר, כי הוא נראה בסרטון ת/17, אך עמד על כך שהחפץ שנראה בידו הוא שקית ריקה אותה לקח מהדוכן.

הנאשם אישר כי נתפסה בביתו שקית תפילין, אך לדבריו הזמין לביתו אדם אותו פגש באקראי שביקש להתארח אצלו, ואז אותו אדם נגע באבר מינו ועל כן גירש אותו, ואותו אדם השאיר בביתו את התפילין שלו.

ביחס לאישום הרביעי, אישר הנאשם כי הוא נראה בסרטון ת/6. עם זאת, הנאשם הכחיש כי גנב את תיקו של המתלונן ועמד על כך שעזב את המקום לכיוון תחנת האוטובוס עם חפציו שלו בלבד.

ביחס לאישום החמישי טען הנאשם, כי אדם כלשהו גנב ממנו 700 ש"ח, ולכן לקח לו מכשיר טאבלט. לאחר מכן התברר לו שהמכשיר לא שייך לאדם שסבר שגנב ממנו את כספו ורצה להחזיר לו את המכשיר, ואז קפצו עליו שוטרים. הנאשם אישר כי נבדק על ידי שוטרים ליד משרדי הרבנות (הסמוכים לדירתה של המתלוננת) אך הכחיש קשר להתפרצות.

דין והכרעה

כהערה מקדימה לסקירת הראיות אומר, כי ב"כ הנאשם הבהיר בדיון מיום 23.5.19, כי אינו מוותר על חקירתם של השוטרים, אך הסכים להגיש את אמרותיהם במקום עדות ראשית - ועל כן הוגש תיק מוצגים ובו מזכרים ודו"חות שונים שערכו השוטרים. חרף זאת, ב"כ המאשימה לא העידה מטעמה את השוטרים אשר ערכו את החומר שנכלל בתיק המוצגים, ועל כן עיקרו אינו קביל. עם זאת, די בחומר שלפני כדי לבסס מסקנות ברורות ביחס לאשמתו של הנאשם בחלק מהאישומים שיוחסו לו. לשם הנוחות אפרט את מסקנותי ביחס לכל אחד מהאישומים בנפרד.

אישום ראשון

הנאשם נראה בסרטון ת/15 בחנות בה קנה העד טובדיאן את מכשיר הטלפון של בתו, כשהוא עומד ליד ילדה צעירה. הנאשם נראה פותח שקית ניילון כהה, מסתכל לתוכה ואז לוקח אותה, מצמידה לגופו ויוצא מהחנות והשקית בידו. זמן קצר לאחר מכן נעצר הנאשם וברשותו מכשיר הטלפון אותו קנה העד טובדיאן זמן קצר קודם לכן, כשהוא בתוך שקית שחורה ועליה שם החנות. נסיבות אלו מקימות מסקנה אפשרית אחת ויחידה, כי הנאשם הוא שגנב את מכשיר הטלפון מהחנות ומחייבות אותו להסביר כיצד הגיע אליו.

המעט שניתן לומר על הסברו של הנאשם, כי קנה את המכשיר מנרקומן בשם מוחמד בעבור 300 ש"ח (למרות שלא היה לו קודם סכום של 250 ש"ח כדי לקנות מכשיר בחנות), הוא שאין בו כדי לגבור על עצמת הראיות ולטעת ספק בחזקה שקמה כי הוא שגנב את המכשיר.

לפיכך מרשיע את הנאשם בגניבת מכשיר הטלפון הנייד מושא האישום הראשון.

אישום שני

עדוּתה של העדה קטיה היתה אמינה ומשכנעת, וניכר היה בה כי עשתה מאמץ לתאר דברים כהוויתם, מבלי להחמיר בתיאור מעשיו של הנאשם או להמעיט בהם. עדות זו אינה משאירה כל ספק בשאלה כי האדם אותו ראתה בחנות ניסה לגנוב את קופת הצדקה מהחנות ולהסתירה תחת בגדיו.

הסברו של הנאשם, כי הרים את הקופה על מנת לשים בתוכה "עודף", אינו הגיוני, שכן אדם שרוצה להניח מטבע בקופת צדקה אינו צריך להזיזה ממקומה. בודאי שאין בדברי הנאשם הסבר למה לקח את הקופה, הסתיר אותה מתחת לג'קט אותו לבש וניסה לעזוב את החנות. אוסיף על כך, שלא התרשמתי שהנאשם נוהג לתרום מכספו לאחרים.

אני ער לכך שהעדה קטיה לא זיהתה את הנאשם (למרות שהתיאור שמסרה תואם את תיאורו), ואין בראיות התביעה קישור פוזיטיבי אחר לזיהוי - אך הנאשם אישר בעדותו לפני, כי היה מעורב באירוע בו נחשד בגניבת קופת צדקה מחנות בגדים. לאור זאת התקשיתי להניח שמדובר בשני ארועים שונים (מה גם שהטענה לא עלתה מפי ב"כ הנאשם).

המאשימה לא הציגה ראיות לגניבת המצית שיוחסה לנאשם, ונראה כי חזרה בה מאישום זה.

בכל הנוגע לארוע בבית המשפט, עדותה של השוטרת ע"א הותירה רושם מהימן ומשכנע ודבריה נאמנים עלי. בעת שהעידה, ניכרה בה ההשפלה והמבוכה שגרם לה הארוע.

הנאשם לא חלק על כך שקילל את השוטרת, אך טען שהיא קיללה אותו וקינתה אותו "גנב".

התרשמותי מהנאשם, ומאופן התנהלותו בבית המשפט, הן בזמן עדותו והן בזמן שעדים אחרים העידו, מחזקת את דברי השוטרת. הנאשם ניבל את פיו לכל אורך דיון ההוכחות, בשפע קללות בעלות אופי גזעני ומיני, למרות שהוזהר פעם אחר פעם והוצא מהאולם.

לאור זאת, מרשיע את הנאשם בניסיון גניבת קופת הצדקה ובאיומים על השוטרת, כפי שיוחס לו בכתב האישום.

לצד זאת ראיתי להעיר, כי מעשיו של הנאשם בכל הנוגע לקופת הצדקה מקימים עבירת גניבה מושלמת, שכן הנאשם נטל את הקופה ממקומה ללא רשות בעליה. העובדה שהגנבה סוכלה אינה הופכת עבירה מושלמת לנסיון. ר' למשל ע"פ 7085/93 נפז בן כאמל נג'אר נ' מדינת ישראל, נא(4) 221 (1997):

"הערך החברתי המוגן על-ידי עבירת הגניבה הוא שמירה על זכות הבעלות והחזקה בנכס. משכך, הרי שעל פני הדברים אין בהזזת חפץ ממקומו כדי לשלול מבעליו את השליטה בו. הזזה כזאת אכן יכולה להיות צעד לעבר השלמת הגניבה, אולם הערך המוגן עצמו לא נפגע בהכרח מעצם ההזזה. לפיכך, אם הוזז החפץ ממקומו, יש לקבוע את עיתוי השלמתה של הגניבה, לא על-פי הפעולה הפיזית כשהיא לעצמה, אלא על-פי תוצאתה, דהיינו אם עקב ההזזה נפגע כוחם של הבעלים לשלוט בנכס. כאשר מעביר הנאשם את החפץ לשליטתו, מושלמת עבירת הגניבה, גם אם נשאר החפץ בשטח שבשליטת הבעלים לפיכך, כשמטמין הנאשם חפץ קטן בכיסו, או בתיקו, משלים הוא בכך את עבירת הגניבה, גם אם טרם יצא מביתו של בעל החפץ"

עוד ראיתי להעיר, כי השוטרת העידה שהנאשם ירק עליה ועל שוטר אחר, קילל אותה קללות בעלות אופי מיני בוטה וקילל את השופט שדן במעצרו קללה בעלת אופי גזעני. האיום שהטיח הנאשם בשוטרת, כי "יזיין אותה", היה מהמעודנים בביטויים בהם השתמש במהלך הארוע. מעשים אלו מקימים לכאורה עבירות חמורות נוספות, והתקשיתי להבין את החדש שנעשה עם הנאשם בכך שלא יוחסו לו. התלבטתי אם יש מקום להרשיע את הנאשם גם במעשים אלו, אשר לא יוחסו לו, אך לא בלי לבטים אמנע מכך.

אישום שלישי

הסרטון ת/17 ברור, ואין כל ספק כי הנאשם נראה בו גונב תיק פרחוני, כפי שהעידה העדה זהבה שנגנב מעגלתה. הסברו של הנאשם, כי לקח מהדוכן שקית ניילון ריקה, אינו מתיישב עם הנראה בסרטון ועם דבריה של העדה.

נתון נוסף הוא, שברשות הנאשם נמצאה שקית קטיפה כחולה שלדברי המתלוננת היתה בתיקה. אמנם משקלו של נתון זה אינו גבוה, שכן השקית לא הוצגה בדיון ולא ניתן לדעת אם יש לה מאפיינים מיוחדים, ולא הייתי מבסס עליו לבדו ממצא מחייב נגד הנאשם - אך הנאשם אישר כי מצא שקית כזו בשוק ביום בו נגנב תיקה של המתלוננת (ת/1 ש'121-127) - וקשה להניח כי מדובר בצירוף מקרים.

לאור זאת מרשיע את הנאשם בגניבת התיק.

באישום זה יוחסה לנאשם גם החזקת רכוש חשוד כגנוב, ביחס לפרטים שונים שנתפסו בביתו:

כפי שהערתי למעלה, בדיון ביום 23.5.19 ב"כ הנאשם עמד על שמיעת השוטרים, אך הסכים להגשת אמרותיהם במקום עדות ראשית. חרף זאת, המאשימה לא העידה את השוטרים שערכו את החיפוש, ועל כן דו"ח החיפוש אינו יכול

לשמש כראיה נגד הנאשם. במיוחד דברים אמורים בשים לב לכך שבדו"ח החיפוש, ת/25, לא צוין שהוא נערך לפני עדים ולא צוינה סיבה לעריכתו שלא בפני עדים. מהמזכר ת/23 עולה שהנאשם סרב לנוכחות עדים אך גם סרב לחתום על הטופס, ועניין זה מעלה שאלה שהיה טעם לבררה - כל עוד לא ויתר ב"כ הנאשם על שמיעת השוטרים.

לאור זאת, מזכה את הנאשם מהעבירה של החזקת רכוש שיש עליו חשד שהוא גנוב.

אישום רביעי

הנאשם נראה בסרטון ת/6 כשהוא גונב את תיקו של המתלונן וידר, ואז מתרחק מהמקום בצעדים מהירים. טענתו של הנאשם כי עזב את המקום רק עם השקיות שלו, אינה מתיישבת עם דברים ברורים הנראים בסרטון, אשר אינם ניתנים לשום פרשנות אחרת.

לפיכך מרשיע את הנאשם בגניבת התיק.

אישום חמישי

מעדותה של המתלוננת עלה, כי ההתפרצות לדירתה היתה בחודש דצמבר 2018 והרכוש הוצג לה בחודש ינואר. עם זאת, אין בראיות התביעה תאריך ברור לביצוע ההתפרצות, ולא למציאת הרכוש (שהרי השוטרים שערכו את החיפוש בביתו של הנאשם ותפסו את הרכוש שנגנב בהתפרצות לא העידו, למרות שב"כ הנאשם לא ויתר על עדותם).

יתרה מכך, כפי שפרטתי באישום השלישי, גם עצם תפיסת הרכוש בדירתו של הנאשם לא הוכחה.

לאור זאת המיוחס לנאשם באישום זה לא הוכח.

למעלה מהדרוש אומר, כי גם לו הייתי מתעלם מכל הקשיים האמורים, וגם לו הייתי מקבל שהרכוש מושא האישום אכן נגנב מדירתה של המתלוננת ביום 6.12.18 (כפי שצוין בכתב האישום) ונתפס בתאריך המופיע בדו"ח ת/26, 25.12.18, פער הזמנים שבין הגניבה לתפיסה הוא כשלושה שבועות. מדובר בפער זמנים משמעותי, אשר מקטין את משקלה של חזקת הסמיכות. אמנם עדות הנאשם בעניין זה, כבעניינים אחרים, רחוקה מאוד מלשכנע ולא ניתן לייחס לה כל משקל, אך אין בה כדי לגבור על החלל שבראיות המאשימה.

לפיכך מזכה את הנאשם מאישום זה.

סיכום

מזכה את הנאשם מעבירת ההתפרצות שיוחסה לו באישום החמישי ומעבירות הגניבה והחזקת הרכוש החשוד כגנוב שיוחסו לו באישום השני, ומרשיעו בעבירות גניבה שיוחסו לו באישומים הראשון, השלישי והרביעי, ניסיון גניבה שיוחסה לו באישום השני ואיומים שיוחסה לו באישום השני.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ט, 11 יוני 2019, במעמד הצדדים

